

Ковзани

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Гей, тріскає кріпка, бадьора зимова погода,
на лижвах грає блиск, мов на ножів сталевім вістрі,
веселість лускає в лискучих, льодових городах.
Гей, крешуть наші ковзани із льоду срібні іскри.

Праворуч, навпрямки, ліворуч, поруч себе, гей!
Навприсядки, навсидячки, навстоячки, навтіки,
сріблястий сміх, іскристий біг, барвистий ніг трохей.
Гей, скільки радощів, весілля, щастя, сміху, втіхи.

Танцюємо, гарцюємо, гуляємо, уга!
Киплячий ритм, безжурний вальс і перегони, мети.
З пістолів — сміху кулями, бо наша вже снага.
Над нами на своїх еліпсах в ковзанні планети.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/kovzany